

[Socialministeren.]

eet, hvorom man overalt har haft samme Opfattelse: Sygeforsikringen har i særlig Grad Betydning for de Personer, der ved deres daglige Arbejde skal tjene til deres eget og til deres Families Underhold, og disse Personer skal derfor fortrinnsvis have Adgang til at komme ind under Forsikringen. At man her i Landet har haft en saadan Opfattelse, ses bl. a. deraf, at den oprindelige Sygekasselov nævner ubemidlede Arbejdere som de første, der er berettigede til at optages som Medlemmer af Sygekasserne.

Efter at Betingelserne for at kunne være Sygekassemedlemmer er blevet udtrykt derved, at der er fastsat forskellige Formues- og Indtægtsgrænser som Maximum, har det imidlertid stadig vist sig, at Tanken om at give ubemidlede Arbejdere Adgang til at blive Sygekassemedlemmer ikke altid har kunnet gennemføres. Gang paa Gang har Sygekassernes Ledere modtaget Klage over, at nogenlunde vellønnede Arbejdere, der har været saa heldige at have stadigt Arbejde, er blevet kendt uberettigede til at være Medlemmer af Sygekasserne.“

Ligeledes kan man af Bilag 1 til Folkeforsikringsforslaget se, at ogsaa Sygekassenævnet har tiltraadt, at Brudet paa den gamle Praksis, som Lovændringen af 1927 betød, søges lægt og Reglerne ført tilbage til de altid tidligere gældende, saaledes som det er dette Lovforslags Formaal.

Jeg svarede den Gang paa de forskellige Henvendelser fra Sygekassernes Side, at jeg maatte nære Betænkeligheder ved at fremsætte et særligt Lovforslag desangaaende, idet jeg haabede at faa Folkeforsikringslovforslaget fremsat saa betids, at det kunde gennemføres i indeværende Samling. Imidlertid trak de mange Forarbejder saaledes ud, at Forslaget blev fremsat noget senere end paatænkt, og der skete derfor stadig Henvendelser og kom stadig Klager fra Sygekasser eller Sygekassemedlemmers Side. Derfor udsendte jeg det omtalte Cirkulære for rent foreløbig at standse denne Udsmidning, til jeg blev mere klar over, hvorledes Forholdene vilde komme til at ligge her paa Rigsdagen. Imidlertid fremgik det af Behandlingen af Folkeforsikringslovforslaget, at der ikke var noget Haab om at faa dette gennemført i indeværende Samling, og derfor fremsætter jeg som bebudet Forslaget nu.

Man har jo i Forbindelse med Sygekasselovens § 6 ført Kampen mod den gamle Praksis under Feltraabet, at man vilde dette

Privilegium for Arbejderklassen til Livs. Hvorledes det forholder sig med denne Frase, kan man bedst se ved at følge Bestemmelsens Historie gennem Tiderne, og jeg har derfor — for ikke at sinke Tinget her i Dag med en lang Redegørelse ved Forslagets Fremsættelse — som Bilag 1 til Forslaget ladet medfølge en forholdsvis udførlig historisk Oversigt over dette Spørgsmaal, Spørgsmaalet om Arbejdernes Adgang som *Arbejdere* til Sygekasserne op gennem Tiderne. Man vil af denne Oversigt i Forbindelse med Bemærkningerne se, hvorledes der i det væsentlige har hersket Enighed indtil 1927 om de Regler, der kom til at gælde, og at det heller ikke den Gang var Sundhedsminister Rubows Mening at bryde den gamle Praksis paa dette Omraade. Endvidere vil det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, der under Behandlingen af Folkeforsikringsforslaget rettede forskellige Spørgsmaal til mig paa dette Punkt, kunne se, baade hvad der forstaas ved ubemidlede Personer af Arbejderklassen, og at der her ikke er Tale om noget Privilegium, der som saadant kommer til Anvendelse paa enhver, der kan siges at henhøre til denne Klasse af Befolkningen. Jeg forstaar overhovedet ikke det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens eller Venstres tilsyneladende Forskrækkelse eller ivrige Spørgen paa dette Omraade. Regeringen agter ikke her at foretage sig noget som helst revolutionært eller give Arbejderklassen nogen som helst anden Stilling end den, den har haft ogsaa tidligere under Venstres Styre indtil 1927, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Krag i dennes Definition af ubemidlede Arbejdere og den Praksis, han saa udførligt begrundede i Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 28. November 1923, særlig Punkterne 3—5, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen maa have været ubekendt med, da han stillede disse Spørgsmaal, og som jeg derfor skal henvisse ham til at læse.

Hvad jeg her foreslaar, er altsaa Venstres gamle Standpunkt, for øvrigt ogsaa det konservative Folkepartis, og Venstre kan hos sin egen tidligere Indenrigsminister altsaa faa besvaret de Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen rettede til mig. Hvis han imidlertid skulde have Lyst til at gentage Spørgsmaalene, haaber jeg, at det ærede Medlem Hr. Krag selv kan være til Stede og selv vil overtage Besvarelsen og Forsvaret for den 35 Aar gamle Praksis.

Man taler saa meget om en Udrensning af Sygekasserne, og man talte om det i 1927. Det er en besynderlig Udtryksmaade